

Ünnepek

Lekció: Mt. 24.36-51.
Textus: Mt. 6.1-6, 16-18

2001. dec. 23.
Gazdagrét

"Vigyázzatok!" (Az ünnepelt intelmei)

"Vigyázzatok tehát, mert nem tudjátok, hogy melyik órában jön el a ti Uratok!"

Látom napjaitok Advent idejében. Látom, amint ünnepre készülődtek. Figyelem, ahogyan lázasan jöttök, mentek, adtok, vesztek, rohantok - mindezt születésnapom, Karácsony megünneplése miatt. Fontos, hogy emlékezzetek tesztélételemre, fontos, hogy ünnepeljétek Mennyei Atyánk hozzánk hajló szeretetének nagy csodáját. De vigyázzatok, legyetek készen, legyetek éberek!

Ha nem akartok célt téveszteni, ha nem akartok kiüresedni, ha nem akartok hiábavalóságot hiábavalóságra halmozni, és közben nevemet szentségtelenül szátokra venni, figyeljetek rám! Sok veszélynek vagytok kitéve a Advent forgatagában, és bölcs az az ember, aki megfontolja tanácsomat. Vigyázzatok, legyetek éberek, legyetek készen! És hogy ez így legyen: gyakoroljátok a kegyességetek. Éljetek titokban azzal, amivel követőim mindig is éltek, és ami egyedül meg tudja tartani szívetek az én szeretetem fogságában. Éljetek azokkal a cselekedetekkel, amelyekkel saját lelketeket fegyelmezhetitek. *Gyakoroljátok az adakozást, az imádságot, és a böjtölést.*

Úgy látom, hogy elaltatott titeket a Mammon kellemesen zengő, mindent betöltő, álmosító hangja. Bevásárlóközpontban andalogva, vagy üzletből üzletbe szaladva hálózza be gondolataitokat, szíveteket, életemeket. Pénzeteget számolva keltek, és pénzeteget számolva feküsztek. Árcédulákat láttok, amikor becsukjátok szemeiteket. Mentek az utcán kifejezéstelen tekintettel, és közben csak számoltok, számoltok, számoltok. Egyszer csak újabb gondolatok bombáznak: "jaj, a karácsonyfát még nem is számoltam, valamint ennek a rámmosolygó legújabb terméknek beszerzése is megfontolandó, hiszen szebbé tenné ünnepünk... Istenem, neki meg még ki kell találni valamit..." Eközben szívetekből kiszorulok, és helyembe lép a Mammon bálványa. Csendben, láthatatlanul vonul be szívetekbe, köti meg minden gondolatotok, és üresíti ki lelketek. Feléled bennetek az irigység, a féltékenység, az aggodalom. Elégedetlenkedtek és panaszkodtok. Megkívántok és vágyakoztok. Vigyázzatok, ébredjete fel, hiszen nem tudjátok, mikor jövök el hozzátok.

Azt tanácsolom, hogy adakozzatok. Lássátok meg, hogy a pénz tart-e kezében titeket, vagy ti tartjátok kézen a pénzeteget. Vegyétek észre, hogy a pénz használ-e titeket, vagy ti használjátok a pénzeteget. Gyakoroljátok az adakozást!

De amikor adományt adtok, vigyázzatok. Mert ha utcán vagy, látnak az emberek. Ha templomban adakozol, szintén kíváncsi tekintetek kísérhetnek. Közben mi mindent gondolnak rólad! "Milyen önzetlen ... hallatlan bőkezű ... mennyire szereti az Urat ... vagy csak: ennek mennyi pénze lehet!" Vigyázzatok, de ne arra, hogy mások mit mondanak, hanem arra, hogy mi van a te szívetekben. Mit gondolsz, amikor kenyeret és tejet veszel a hajléktalannak? Mit érzel, amikor a koldus kezébe dobsz egy fémpénzt? Vigyázz, mit gondolsz magadról, amikor perselybe dobott adományod hangtalanul érkezik meg, míg másoké árulkodóan csörren. Tudod-e, milyen lélek van benned, amikor egész évre fizeted ki az egyházfenntartói járulékot, vagy amikor többjegyű az összeg, amely - mondod - az Isten dicsőségét szolgálja? Vigyázz, amikor körbevesznek, dicsérnek és fennen hangoztatják: te bizony a Mennyei Atya egy különleges gyermeke vagy.

Vigyázzatok! Nem azért, mert nem lesz jutalmatok, hanem azért, mert már meg is kaptátok; de nem a Mennyei Atyától, hanem az emberektől. Igen, mondom, már megkaptátok jutalmatok:

irigyen néznek, hajlongva bókolnak, büszkén elismernek, érett keresztyénnek tartanak. Téged látnak és téged dicsérnek: nyilvánosan cselekedtél, nyilvános jutalmat nyertél. Mert nem volt elég neked, hogy Atyád akkor is lát, amikor te nem látod őt, és téged sem lát senki. Mert bal kezed számon tartja, mit tesz a jobb... Hát vigyázatok, amikor adományt adtok.

Azt is látom, milyen elfoglalt vagy ebben az Adventben. Figyelmed kiterjed mindenre, és biztos kézzel tartod kezében a dolgaidat. Bár néha úgy érzed, hogy mégsem bírsz minden felmerülő kérdéssel, problémával. Ilyenkor - megállás helyett - összeszorítod fogaidat, és megpróbálsz magadat még több erővel belevetni a feladatok elvégzésébe. Életed egyre jobban pörög, hajszolt vagy, és gondolataid zakatolnak a fejedben. Régen álltál meg, hogy megbeszélj velem a dolgaidat, hogy megkérdezd azokról véleményemet, hogy erőt kérjél tőlem. A nagy rohanásban sokszor teszel és mondasz dolgokat, amellyekkel megsértesz engem, és embertársaidat. Figyelmeztettelek, hogy ez nem jó így, de szavam nem hallottad meg. Nem értél rá. Szíved szinte észrevétlenül megkeményedik, miközben önmagad mentegetésében, bűneid megmagyarázásában egyre nagyobb gyakorlatra teszel szert. Távolinak, némának, tehetetlennek tűnök a szemedben. Nem számolsz velem, csak önmagaddal, képességeiddel, erőddel. Ideges vagy, türelmetlen, haragos és sértődött. Elhagyta engem, az élet forrását. Elaludtál, a lelki halálba süllyedtél, a pusztulás útjára léptél. Vigyázatok, ébredjetek fel, legyetek készen, hiszen nem tudjátok, mikor jövök el hozzátok!

Azt tanácsolom, hogy imádkozzatok. Kiálts hozzám, és kérjél tőlem halló szívet, engedelmes lelket. Könyörögj, hogy újra képes légy meghallani a hangomat és aszerint cselekedni. Kiálts, és valljad meg bűneidet, elismervén istentelen útjaidat, félretévén a mentegetődzést. Kérj tőlem bölcsességet és erőt, és én megadom neked. Hidd el, hogy nélkülem semmit sem tudsz tenni, ami maradandó, ami értékes. Legyetek készen, legyetek éberek, imádkozzatok és vigyázatok.

De vigyázatok, amikor imádkoztok. Amikor a Mennyei Atyához szólsz, valóban hozzá intézd szavaidat, ne emberekhez. Mert őket férevezetheted, de Atyádat be nem csaphatod. Vigyázatok, ha hosszan, folyamatosan, szép kifejezésekkel és zengő hangon tudtok imádkozni. Ki leli benne örömét? És mit szólnak hozzá a hitben kicsinyek? A tanulatlanok, a nehéznyelvűek, a gyenge hangúak, a dadogók? Büszke vagy, hogy imádkozol? Mintha saját tudásod lenne. Azt gondolják mások, hogy te igazán lelki ember vagy? Vigyázatok, mondom nektek, mert ha így van elnyeritek, sőt, már el is nyertétek jutalmatok. Amit kívántál a tiéd: csodálnak téged az emberek. *"Te pedig amikor imádkozol, menj be a belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozzál Atyádhoz titokban."* Boldog vagy, ha titkon imádkozol. Elég ez neked, mert Atyád lát téged, nem emberek. Ő pedig bizton megfizet - örökre.

Észrevetted-e, micsoda gazdagság vesz körül idén is? Jobbnál jobb ételekkel kényeztetitek magatokat, napokon át csak esztek és esztek és esztek... Meleg otthonaitokban élvezitek szép és kényelmes ruháitok sokaságát. Szép autókkal mentek egyik vendégségből a másiba. A ragyogás, a bőség, a csillogás, a pompa, a kényelem veszi körül ünnepeketek, amelyben eljövetelemre emlékeztek. Engem is beleolvastotok saját ünnepeitekbe. Kisjézuska leszek, akik a jászolban mosolyog és arra való, hogy mobiltelefonnal hozzon a gyerekeknek. Édesanyám, Mária "boldogságos kismama", nem pedig egy olyan számkivetett asszony, akinek segítség nélkül egy istállóban kellett megszülni gyermekét. A megvetett, szegény, félig nomád, mezőn lakó pásztorok is megszépülnek a karácsonyi kelléktárba kerülve. Hogyan emlékeztek arra a szegénységre, amelyben én, a mindenség Ura, a földre jöttem?

Ismertek-e úgy, mint a Mennyei Atya küldöttét? Ismertek-e úgy, mint a szegények Megváltóját? Ismertek-e úgy, mint az özvegyek és árvák vígasztalóját? Ismertek-e, mint a bűnösök barátját? Ismertek-e úgy, mint aki azért lett emberré, hogy engesztelő áldozat legyen a világ bűneiért - és a tiédért is? Ismertek-e úgy, mint aki feltámadt, és akinek adatott minden hatalom mennyen és földön? Végül ismertek-e úgy, mint aki visszajön ítélni élőket és holtakat?

Nem homályosította el lelki szemeitek előtt mindezt a gazdagság, a kényelem, a mindent körülölelő csillogás? Nem tanultátok meg a ragyogást úgy szemlélni, hogy közben a szegénységen és nyomorúságon átsiklik tekintetetek? Nem altatott el a pazarló jólét annyira, hogy már képtelenek vagytok szeretni, imádni és követni engem?

Azt tanácsolom, hogy böjtöljetek. Önként mondjátok le valamiről ezen az ünnepen, és tudatosan forduljatok azokhoz, akiknek semmijük sincsen - de engem jobban megértene és ismerne, mint azok, akik bővölködnek. Vonjatok meg valamit testetektől, hogy teret engedhessetek lelketek szükségeinek is.

Ugyanakkor vigyázzatok, amikor böjtöltök. Ne nézzetek komoran, mint a képmutatók, akik eltorzítják arcukat, hogy lássák az emberek böjtölésüket. Amikor lemondtok ételről, pénzről, kényelemről, karrierről, sikerről Isten Országáért, tegyétek ezt örömmel. Amikor kölcsön kérnek tőled, és nem adják meg, ne kezdj el felháborodva panaszkodni keresztyén testvérednek. Szívedben megbékélve, panaszra nyíló ajkaid elnémítva menj tovább. Amikor meglátogatod a rászorulót, a beteget, az időst, a magatehetetlent, ne gondterhelt arccal cselekedd, ne méregesd szívedben jócselekedeted értékét, ne adj teret a büszkeségnek, hanem adj hálát, hogy ezt megtehetted. Mindezekkel ne más emberek elismerését vágyjad sóvárogva, hanem azt, amit Isten ad. Amikor dolgokról lemondasz, áldozatot hozol, önmagad megszegényíted, ne kívánd, hogy tudjanak róla mások; sőt, fáradozásod rejtse el. Mert ha emberek jutalmát nyered el, Atyád jutalmát elvesztetted. Ha emberek elismerését keresed, megtalálod, de a Mennyei Atya elismerését örökre elveszted.

Kedves Gazdagréti Református Gyülekezet. Ugye látjátok, mi az két dolog, amit szeretnék szívetekbe vésni most, nagy ünnepi készülődésetekben?

"Vigyázzatok tehát, mert nem tudjátok, hogy melyik órában jön el a ti Uratok!" Legyetek éberek, legyetek készen, ne aludjon el lelketet.

Ezért: adakozzatok, imádkozzatok, böjtöljetek. De: *"Vigyázzatok: a kegyességetek ne az emberek előtt gyakoroljátok, hogy lássanak titeket, mert így nem kaptok jutalmat mennyei Atyátoktól."*

Ha hallgattok rám, én is jelen leszek ünnepeinken, és áldással meggazdagítom azt...

az ünnepeket